

[Jørgen Jørgensen.]

ganske faa Menighedsraadsmedlemmer kunde forhindre, at en Præst blev ansat, selv om et meget stort Flertal i Pastoratet som Helhed netop ønskede denne Præst. Men hvorfor skal der gælde Regler for Kvinders Ansættelse, som ingen vil finde rimelige, hvis de samme Regler gjaldt for Mænd? Er man enig i det principielle, at Kvinder bør have Adgang til Præstegering, bør Vilkaarene for Ansættelse være de samme for Kvinder og Mænd. Flertallet er derfor af den Opfattelse, at Bestemmelsen om, at de særlige Regler, som Ministeren foreslaar skal gælde ved Kvinders Ansættelse, bør bortfalde, men, som jeg allerede har nævnt, i alle de Tilfælde, hvor der ikke er Enstemmighed ved en Præstestilling, men hvor der er et Flertal og et Mindretal, er det Ministeren, der har Afgørelsen og Ansvaret, og der bør Ministeren ogsaa have Adgang til at faa oplyst, hvorledes Stemmeafgivningen er faldet ud inden for hvert af Menighedsraadene i Pastoratet. Der er jo allerede ved Præstudenævnelser Hensyn at tage til de særlige Forhold, som findes i et Pastorat, der bestaar af flere Sogne, og hvor der kan være meget forskellige Synspunkter raadende i kirkelig Henseende. Flertallet mener derfor, at Ministeren skal have Adgang til ved Indstillingen at faa saa fyldestgørende Oplysninger om Forholdene som muligt, før han træffer sit Valg, og det Ændringsforslag. Flertallet stiller, tilsigter dette. Jeg anbefaler derfor Tingets Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Flertal, og som i øvrigt er tiltraadt af det ene af Mindretallene, det ærede Medlem Hr. Juul.

Naar Lovforslaget formentlig nu inden mange Dage er ophøjet til Lov, er det en Lovgivning i god Overensstemmelse med hele vor kirkelige Frihedslovgivning i Danmark. Naar Livet krævede det, naar Forholdene gjorde det nødvendigt, blev Folkekirkens Rammer udvidet, saa der inden for Folkekirken blev aabnet Mulighed for, at den kristne Menighed kunde leve sit Liv under de friest mulige Vilkaar. Der er ingen Ud-

sigt til, at Menighederne i stort Tal vil gøre Brug af den Ret, her er givet, til at ansætte kvindelige Præster, bl. a. fordi der indtil videre er meget faa Kvinder, som har Uddannelse til at komme i Betragtning; men hvor en Menighed mener, at en Kvinde har Mulighed for som Præst at udføre en Gerning i et Sogn, der bør Lovgivningen ikke være nogen Hindring derfor, og det er dette, der opnaas, naar Lovforslaget gennemføres med den Ændring, som er foreslaaet af Flertallet.

Jeg skal da paa Flertallets Vegne anbefale Udvalgets Indstilling og anbefale at stemme for det Ændringsforslag, som Flertallet har stillet. Det er min bestemte Opfattelse, at den Lovgivning, vi her nu staar og skal gennemføre, vil være af Værdi for dansk Kirkeliv og Menighedsliv i kommende Tider.

Hvidberg:

Det er jo unægtelig nogen Tid siden, første Behandling af denne Sag fandt Sted, det var vist den 10. Januar. Jeg skal ikke nærmere belyse Aarsagerne eller Aarsagen til denne stadige Udsættelse af Sagen, det vil jeg overlade til Udvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, eller til Kirkeministeren at give Forklaring paa. Men den Tid, der er forløbet siden da, har yderligere bestyrket mig i det Standpunkt, som jeg ved første Behandling naaede frem til i min Tale, nemlig dette, at Rigsdagen bør een Gang for alle fritages for at træffe Afgørelser i Sager, der griber ind i Kirkens indre Liv. Her drejer det sig om en Sag, som vedrører Kirkens indre Liv eller i alt Fald af store Dele af det danske Folk føles som et Indgreb i Kirkens indre Liv og ikke kan bevises ikke at være det. Altsaa bør ifølge min Tankegang Rigsdagen fritages for denne Sag og Sagen henvises til Kirkens egen Behandling og Afgørelse. Maa jeg sige det saadan, at der er en Kærne, som vi alle er enige om i dette Lands Rigsdag, nemlig at tage Afstand fra det man kaldte den totalitære Statsopfattelses Princip, som ikke indrømmer noget Omraade inden for Folkets Liv absolut Frihed,